

MICALET TEATRE

Propostes didàctiques

Peripècies a la cort

Elaborades per Víctor Latorre, Francesc J. López,
Mario Máñez i Pilar Martínez

P E R I P È C I E S A L A C O R T

D E S C R I P C I Ó

Autor: Josep M. Morrerres

Dibuixos: Mabel Piérola

Edicions Bromera / Alzira, 2007

Col·lecció: «EL MICALET TEATRE», núm. 28

Format: 13 x 20,5 cm, 120 pàgs.

Enquadernació en rústica. Impressió en blanc i negre

Edat: a partir de 13 anys.

La forma d'aplicar justícia de l'època i els raonaments del filòsof davant les actuacions curioses del rei, de segur que interessaran els joves adolescents. Centrada en un passatge (cap. CX) de la novel·la *Tirant lo Blanc* de Joanot Martorell, l'autor ha tingut molt en compte l'edat dels lectors a qui va adreçat el text. Gràcies a això, la lectura és fluida i els lectors gaudiran, segur, d'una bona estona de plaer.

RESUM ARGUMENTAL

Un filòsof arriba a Messina i busca lloc on li donen menjar. La seua necessitat de justificar les coses des del raonament i la lògica li portaran la desgràcia quan un soldat bergant li roba la bossa amb els diners aprofitant-se de la seua força. L'incident el portarà a la presó on es trobarà amb el senescal del rei, que també ha estat tancat injustament després de retirar-li el càrrec que ocupava. El filòsof comparteix amb ell l'escàs menjar i el conforta amb les

seues paraules. Finalment, li pronostica que molt prompte serà alliberat i que recuperarà el seu càrrec, i així s'esdevé.

Quan el senescal veu que el rei no sap com resoldre alguns dels casos que ha de jutjar, es recorda del filòsof i aconsella al rei que ordene portar-lo des de la torre, on està tancat a pa i aigua, perquè el filòsof, que va ser empresonat per la mort del soldat, és un home savi i l'aconsellarà bé. En quatre judicis intervé el filòsof i, com a única recompensa pels seus bons consells, el rei li atorga cada vegada doble ració de pa. Quan resol el darrer cas, el de l'adulteri de la reina mare, el rei, que era fill d'un forner, aconsellat pel senescal de la cort, atorga la llibertat al filòsof.

TEMA I INTERÉS DEL LLIBRE

En *Peripècies a la cort*, el tema principal és la justícia i la seua aplicació particular. Podríem dir que el filòsof, amb els seus constants raonaments, camina a la recerca de la veritat i d'allò que és més just o més pràctic. La capacitat d'aplicar justícia és analitzada en les diferents actuacions del rei; no és el mateix quan el rei aplica justícia als seus súbdits que quan cal que li l'apliquen, a ell, i també a sa mare. Aquestes dues realitats, la particular interpretació del que és just enfront de la interpretació general, estan guiades per la màxima de veritat i l'aplicació «justa o no» de la llei. Com les lleis les interpreten els hòmens i no sempre les apliquen de la mateixa manera, el filòsof ens demostra que només es pot guanyar amb paciència i intel·ligència. Per això al llarg de l'obra es demostra que la bondat, l'heroisme i la intel·ligència són els millors camins per aconseguir la llibertat.

Les múltiples citacions literàries de les quals el mateix autor en fa referència ens permeten el treball didàctic al voltant dels

valors literaris de l'obra, a l'hora que el seu contingut global ens permet contemplar altres temes per a la reflexió i el debat col·lectiu. Alguns d'aquests temes poden ser:

- L'aplicació de la justícia no sempre s'ajusta a raó, encara que sí a llei.
- La importància de l'ús de la paraula enfront de la força.
- La utilització de la reflexió i la intel·ligència com a principi i impuls de les nostres actuacions.
- L'educació en valors com a guia de les nostres vides.
- El llenguatge literari com a vehicle per a expressar els nostres sentiments i la nostra creativitat.
- El reconeixement de les obres de gran valor literari per la seua universalitat (haver aconseguit expressar un sentiment comú a tots) i atemporalitat (aquest sentiment roman al llarg del temps i de la història).
- La importància de la generositat enfront de l'avarícia.

UN PUNT DE PARTIDA LITERARI

El Tirant lo Blanc és l'obra més important de Joanot Martorell, cavaller nascut el 1413 al si d'una família de l'aristocràcia de Gandia. La novel·la fou escrita cap al 1460 i publicada a València el 1490, molt més tard de la mort de l'autor (1468). És conegut que Martorell va empenyorar el manuscrit de la seua novel·la a Joan Martí de Galba i que, possiblement, aquest degué retocar-lo d'estil en alguns dels passatges abans de la publicació. El llibre va aconseguir tan gran èxit que el 1497 se'n feia una reedició a Barcelona i, poc més tard, es traduïa al castellà, a l'italià i al francès.

L'AUTOR

Josep M. Morrerres Boix (Barcelona, 1952) és professor i crític literari. Ha conreat diversos gèneres novel·lístics: juvenil, històric, negre o eròtic i, sovint, ha barrejat aquests gèneres.

Morreres explica històries i, en els seus arguments, aprofundeix en l'ànima de la naturalesa humana. En les seues novel·les recrea mons que coneix a través de la literatura, de l'observació i de la reflexió; per això, és fàcil trobar-s'hi amb la presència de referències culturals i literàries medievals, la preocupació per l'ús d'un llenguatge acurat, un cert distanciament irònic i la lluita d'alguns personatges per mantenir-se fidels als seus principis, als seus ideals i a tot allò que, en certa mesura, constitueix la seua pròpia veritat.

Ha rebut nombrosos premis, entre d'altres, La Piga de la Viuda Reposada de 1989, La Vall d'Albaida de narrativa eròtica el 1994 i el 2002, el Goleta i Bergantí i el Vila de Teulada de narrativa breu de l'any 2000. Amb *Peripècies a la cort* ha obtingut el premi Xaro Vidal de teatre infantil 2006.

Ha publicat novel·les com *Sense malícia*, *L'ombra a la paret*, *Cinc Lais: eròtica cavalleresca*, *Anàlisi*, *Gaudeamus Igitur*, *El laberint d'Adriana*, *Més enllà de Chiapas*, *Pell bruna* o *Tot el vi de la vida*. A més a més, també ha conreat la narrativa breu en *La decisió* (1996), *Deixem-ho aquí* (1999) i *A la recerca d'Angèlica* (2000).

LA IL·LUSTRADORA

Mabel Piérola (Madrid, 1953) és graduada en belles arts per les universitats de Madrid i Barcelona i exerceix com a professora d'arts plàstiques en aquesta última, tasca que combina amb la il·lustració de contes infantils i la narració d'històries. Va ser gua-

nyadora del Premi Unicef el 1990 i finalista de l'Apel·les Mestre el 1988 i el 1989. Ha exposat les seues obres a Catalunya, als Estats Units i a França, i ha col·laborat amb diverses editorials. A més dels dibuixos de *Peripècies a la cort*, també és autora de les il·lustracions d'obres com *La casa dels peluixos*, *La perversa Caputxeta*, *Divendres 13 i altres històries inquietants* i *Creus en els fantasmes?*, totes elles editades a Edicions Bromera.

SUGGERIMENTS DIDÀCTICS I METODOLÒGICS

La lectura d'un text teatral ha de ser una tasca lúdica i motivadora; per poder-ne gaudir, el lector s'ha de crear el seu univers particular d'imatges que li permeten entendre l'obra en la significació global. El treball del professorat és el d'un guia: prestar l'ajuda necessària perquè el jove lector compregua més bé el codi teatral i el text, destacant-ne aquelles imatges que l'obra suggereix i que són especialment significatives.

La lectura de *Peripècies a la cort*, pel tractament i els temes que hi apareixen, ens permetrà introduir la reflexió d'aspectes històrics i morals com ara: el codi de l'honor que movia els hòmens de l'edat mitjana, el govern de les ciutats, l'aplicació de la justícia... Potser, la filosofia que deixa entreveure el personatge central amb els seus raonaments permetrà a l'alumnat descobrir paral·lelismes amb altres personatges de la història recent que van fer de la paraula el seu millor instrument per a combatre les injustícies i les desigualtats (Mahatma Gandhi o Martin Luther King...).

I, si el que voleu és promoure l'escriptura, aquesta lectura pot ser el principi d'un relat escrit pels alumnes mateixos on actualitzen l'aventura: un filòsof del segle XXI que, per exemple, combata les injustícies de la vida actual amb la paraula.

Com que les activitats hem de programar-les dins d'una seqüència d'aprenentatge i/o lúdica, convé que ens marquem uns

objectius clars que ens permeten fer una selecció d'aquest material exhaustiu. A més, algunes activitats requereixen l'adaptació, per part del professorat, per a cada grup o classe. Trebal·leu aquells aspectes que us resulten més útils i accessibles dins la dinàmica de la vostra aula i aporteu totes les idees que necessiteu per tal de traure el millor profit d'aquest material.

Alguns suggeriments:

a) Lectura dramatitzada

Per a realitzar aquest tipus de lectura a classe, primerament heu de trobar temps. Heu de procurar fer-la en diverses sessions seguides per tal de no perdre el fil, i en una doble sessió encara millor.

També cal que la lectura del text vaja precedida de diferents assajos, si és possible, amb moviments i alguns elements d'*attrezzo*: teles, mocadors, barrets, cavalls de cartó...

b) Taller de textos

Aquesta obra es presta a realitzar una anàlisi breu de la literatura medieval. L'alumnat, orientat pel professorat, pot detectar els paral·lelismes entre l'obra i les referències literàries ja esmentades.

*SOLUCIONS D'ALGUNES ACTIVITATS
COMPLEMENTÀRIES PROPOSADES*

SOLUCIÓ A L'ACTIVITAT NÚM. 1.4

Embolíc de síl·labes

HOS	RA	MA	NA
LE	TA	RE	REI
RIT	MA	LLER	MU
PRI	GÈ	NIT	MO

SOLUCIÓ A L'ACTIVITAT NÚM. 4.8

Un breu pensament. Amb el moviment del cavall dels escacs: «És ben sabut que l'esplèndid s'enriqueix amb allò que dóna, mentre que l'avar s'empobreix amb tot allò que acapara». Si llegiu des de l'última casella cap a l'esquerra i, després, cap amunt fent ziga-zaga: «La recompensa que cal esperar d'un rei no ha d'estar d'acord amb els nostres pobres mèrits sinó de la seva generositat» (*Peripècies a la cort*, pàgina 86).

PROPOSTES DE TREBALL*

(MATERIAL FOTOCOPIABLE)

* L'editor autoritza la reproducció d'aquestes *Propostes de treball* amb finalitats didàctiques, però recorda que no es permet la reproducció, per fotocòpia o altres mitjans, del llibre a què es refereixen.

A) FITXA DE LECTURA

TÍTOL:

AUTOR:

DIBUIXOS:

EDICIONS BROMERA

COL·LECCIÓ: NÚM.:

1. Contesta breument les preguntes següents:

a) A què va el FILÒSOF a Messina?

.....

b) On pretén menjar? Què li passa allí?

.....

c) Quin havia estat el motiu de la discussió?

.....

d) Per què tanquen en la masmorra el FILÒSOF?

.....

e) Trobes just el seu empresonament? Per què?

.....

f) Quins consells dóna el FILÒSOF al SENESCAL, que havia format part del seu judici, quan aquest entra també en presó? Es compleixen els pronòstics del FILÒSOF?

.....

g) Quina va ser l'actuació del SENESCAL quan va ser alliberat?

.....

h) Qui aconsella al rei que el FILÒSOF és qui millor els podrà ajudar? Per què?

.....

i) Com ajuda el FILÒSOF al rei en els casos que ha de jutjar?

1. El repartiment de l'herència entre el PRIMOGÈNIT i el

FILL SEGON:

.....

.....

2. El CAPITÀ DEL VAIXELL i el casament de la NOIA:

.....
.....

3. Les desavinences entre MARIT i MULLER:

.....
.....

4. L'adulteri de la REINA MARE:

.....
.....

j) Què aconseguix el FILÒSOF a canvi de l'ajuda?

.....
k) Actua el REI amb justícia, magnanimitat i generositat? Per què?

.....
l) Qui aconsella al REI que gratifiqui el FILÒSOF d'una altra manera que no siga augmentant-li la ració de pa? Ho fa?

.....
m) En algun moment es planteja a l'obra la revisió del cas del FILÒSOF, com seria de justícia, per alliberar-lo d'acord a llei perquè havia actuat amb bondat i en defensa pròpia? Per què?

.....

2. Si hagueres de participar en una escenificació de l'obra que has llegit, quin personatge t'agradaria representar? Explica per què.

.....
.....

3. Explica tres motius pels quals en recomanaries o no la lectura als amics i companys.

.....
.....

B) ESTUDI I ANÀLISI DE L'OBRA

1. Els personatges

1.1. Ací tens la llista de personatges que apareixen en l'obra.
Marca amb una creu en quins actes apareixen.

DRAMATIS PERSONAE	ACTES EN QUÈ APAREIX		
	PRIMER	SEGON	TERCER
Cap de l'escamot			
Capità del vaixell			
Cavallers i dames de la cort			
Estadants de la taverna			
Fill segon			
Filòsof			
Hostaler			
Hostalera			
Marit			
Muller			
Noia			
Oficials del rei			
Primogènit			
Rei			
Reina mare			
Senescal			
Soldat			

1.2. Classifica els personatges de l'obra segons siguin principals o secundaris. Completa la graella.

PERSONATGES PRINCIPALS
PERSONATGES SECUNDARIS

1.3. Uns adjectius. Ara, defineix cadascun dels quatre personatges principals amb tres adjectius.

Filòsof
.....
.....
.....

1.4. Embolic de síl·labes. Seguint l'exemple, divideix aquest quadre en cinc parts, de manera que cada part continga totes les síl·labes del nom d'un personatge.

HOS	RA	MA	NA
LE	TA	RE	REI
RIT	MA	LLER	MU
PRI	GÈ	NIT	MO

2. Els escenaris

2.1. L'espai escènic. Cada un dels actes de l'obra s'inicia amb una acotació on s'explica com és l'escenari en el qual es desenvoluparà l'acció.

En l'obra es descriuen tres escenaris:
sala del tron, menjador d'un hostel, masmorra.

A quins actes correspon cada escenari?

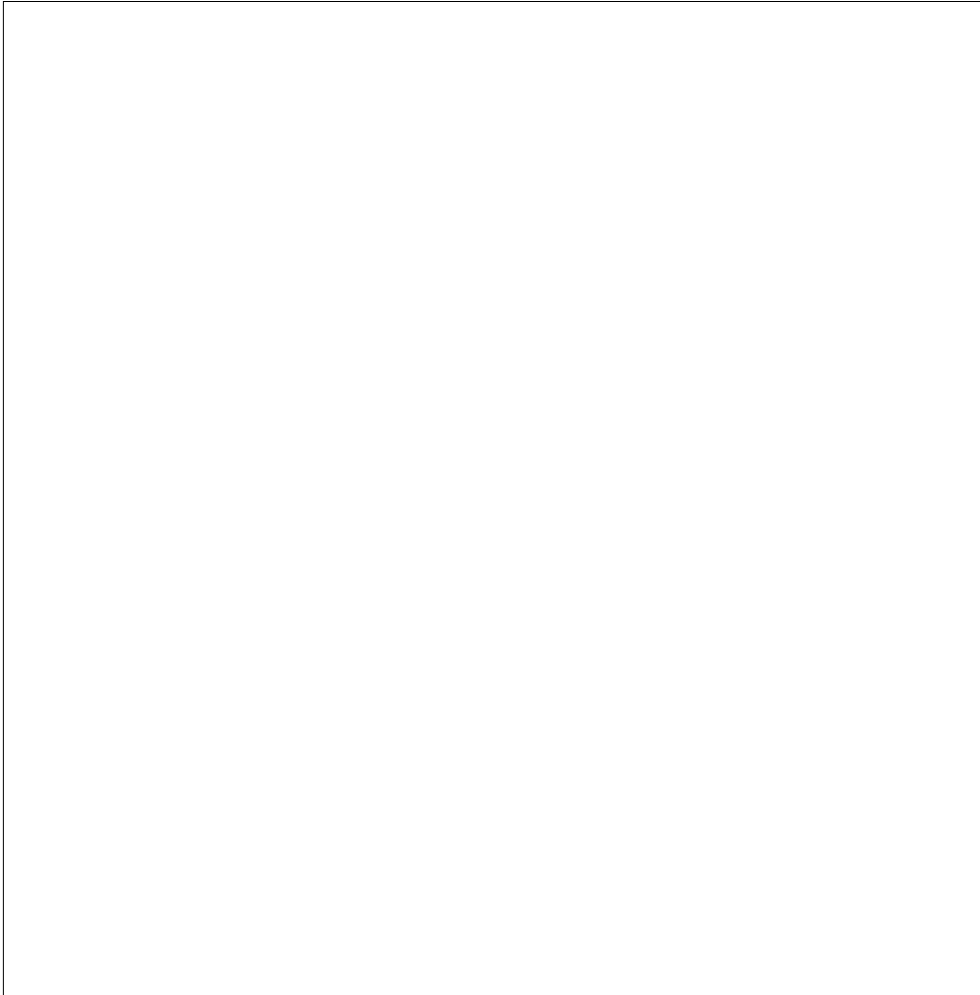
ACTES	ESCENARIS
ACTE I
ACTE II
ACTE III

2.2. Dibuixa l'escenari. Torna a llegir les acotacions inicials de cada acte i dibuixa, en fulls a banda, com t'imagines cada escenari.

3. El vestuari

3.1. Les històries de l'art. Per fer-vos una millor idea de com haurien de vestir els personatges de l'obra, podeu consultar imatges de quadres de la mateixa època o que hi fan referència. Les històries de l'art tenen magnífiques il·lustracions. També podeu buscar-ne en Internet; si utilitzeu, per exemple, Google, busqueu noms de quadres com «*Los borrachos*», «*La taverna de la cripta*», «*Colón en el monasterio de la Rábida*», «*El rei Arthur*», etc.

- 3.2. Una proposta futurista. L'obra transcorre en l'edat mitjana, però podria transcórrer també durant el segle XXI. Com anirien vestits els personatges de hui dia? Retalleu fotografies de revistes, periòdics, etc., per a il·lustrar com us imagineu vestits els personatges de l'obra en l'actualitat.

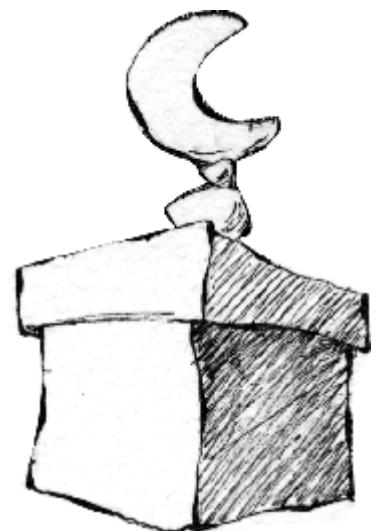
4. Taller de la paraula

- 4.1. Monòleg de Segismundo. El segon acte s'inicia amb un monòleg del *Filòsof* que està inspirat en un altre de Calderón de la Barca. En ambdós casos, els protagonistes estan presoners i es queixen de la seua situació. El monòleg de Calderón apareix en *La vida és sueño* i diu així:

SEGISMUNDO:

¡Ay mísero de mí, y ay infelice!
Apurar, cielos, pretendo,
ya que me tratáis así,
qué delito cometí
contra vosotros naciendo.
Aunque si nací, ya entiendo
qué delito he cometido;
bastante causa ha tenido
vuestra justicia y rigor,
pues el delito mayor
del hombre es haber nacido.
Sólo quisiera saber
para apurar mis desvelos
—dejando a una parte, cielos,
el delito del nacer—,
¿qué más os pude ofender,
para castigarme más?
¿No nacieron los demás?
Pues si los demás nacieron,
¿qué privilegios tuvieron
que yo no gocé jamás?
Nace el ave, y con las galas
que le dan belleza suma,
apenas es flor de pluma,
o ramillete con alas,
cuando las etéreas salas
corta con velocidad,
negándose a la piedad
del nido que deja en calma;
¿y teniendo yo más alma,
tengo menos libertad?
Nace el bruto, y con la piel

que dibujan manchas bellas,
apenas signo es de estrellas
—gracias al docto pincel—,
cuando, atrevido y cruel,
la humana necesidad
le enseña a tener crueldad,
monstruo de su laberinto;
¿y yo, con mejor instinto,
tengo menos libertad?
Nace el pez, que no respira,
aborto de ovas y lamas,
y apenas bajel de escamas
sobre las ondas se mira,
cuando a todas partes gira,
midiendo la inmensidad
de tanta capacidad
como le da el centro frío;
¿y yo, con más albedrío,
tengo menos libertad?
Nace el arroyo, culebra
que entre flores se desata,
y apenas sierpe de plata,
entre las flores se quiebra,
cuando músico celebra
de las flores la piedad
que le dan la majestad
del campo abierto a su huída;
¿y teniendo yo más vida,
tengo menos libertad?
En llegando a esta pasión,
un volcán, un Etna hecho,
quisiera sacar del pecho
pedazos del corazón.

¿Qué ley, justicia o razón
negar a los hombres sabe
privilegio tan suave
excepción tan principal,
que Dios le ha dado a un cristal,
a un pez, a un bruto y a un ave?

- A. Dos alumnes prepararan i realitzaran la lectura en veu alta d'ambdós monòlegs.
- B. Una vegada llegits en classe, contesteu: quina part del monòleg del FILÒSOF està inspirat en el de SEGISMUNDO?
- C. Ambdós personatges es queixen, però, de què?, per què?, contra qui?
- D. El monòleg de SEGISMUNDO està escrit en vers en estrofes denominades *décimas* o *espinelas*. Comprova, analitzant almenys tres estrofes, si té l'estructura següent: *abbaaccddc*. Quina mètrica té? Quin tipus de rima?
- E. Tradueix lliurement l'última estrofa. Fes-la en prosa al teu quadern, sense preocupar-te ni per la rima ni per la mètrica.
«I arribat en aquest punt fet una fura, un volcà...»

4.2. El Conde de Lucanor. Mentre el FILÒSOF i el SENESCAL es troben a la presó, aquell conta la història del senyor ILLÁN, el mag de Toledo, i el DIACA de Compostel·la.

Eixa història s'ha tret del *Libro de Patronio* o *Conde Lucanor*, que va escriure en el segle XIV Don Juan Manuel. Concretament, es tracta del conte XI, titulat: «Lo que medió a un deán de Santiago con don ILLÁN, el mago de Toledo». Aquest llibre està compost per uns cinquanta contes i tots els capítols tenen la mateixa estructura:

I. El Conde Lucanor planteja un problema al seu conseller Patronio.

II. Patronio conta un conte al comte en el qual es proposa una solució per al problema.

III. El Conde Lucanor resumeix el consell en un apariat, que és la moralitat.

a) Torna a llegir el text on el FILÒSOF conta la història del senyor ILLÁN.

b) A continuació tens diversos apariats amb moralitats d'*El Conde Lucanor*. Quin d'ells creus que pertany al conte del senyor ILLÁN?

–«Estimaràs especialment el tresor vertader, menysprearàs, a la fi, el bé fugisser.»

–«Moguts pel temor, no decidiu atacar, que sempre venç qui millor sap esperar.»

–«Com més alt puja aquell a qui ajudeu, menys suport us donarà quan el necessiteu.»

–«A qui abans era enemic teu, ni el cregues mai ni acceptes res seu.»

–«Pels fets i les obres d'alguns mentiders, no trenques l'amistat amb hòmens sincers.»

4.3. Conte contat. Tria una de les moralitats anteriors i escriu un conte que acabe amb ella.

Pots imitar la manera de compondre els relats de Don Juan Manuel, que sempre dividia els contes en tres parts i els començava de la mateixa manera:

1. «Un dia parlava el Conde Lucanor amb Patronio i li va dir el següent:» (plantejament del problema que ha de solucionar).

2. «Senyor comte –va dir Patronio- perquè en aquest assumpte feu el que es deu, molt m'agradaria que sabéreu el que va ocórrer...» (narració del conte).
 3. «I com va comprendre Don Juan Manuel que el conte era bo, ordenà que el posaren en aquest llibre i va fer uns versos que diuen així:» (la moralitat en forma d'apariat).
- 4.4. Lectura dramatitzada. Podeu realitzar la lectura dramatitzada d'una part del text. Us proposem que llegiu una part, un «judici» de l'acte III, concretament el que comença amb la intervenció del Senescal que diu: «Ara cal que continueu governant, que impartiu justícia. Aquí teniu aquests dos germans...» (pàgina 72) i que acaba en la pàgina 78.
- Per a aquesta lectura necessitareu lectors per als personatges següents: SENESCAL, REI, PRIMOGÈNIT, FILL SEGON, REINA MARE i FILÒSOF.
- Heu de preparar la lectura amb un cert temps i, encara que el paper no cal saber-se'l de memòria, sí que és necessari haver-lo llegit diverses vegades per a trobar l'entonació adequada. És bona idea que cada actor porte per al dia de la lectura algun element del vestuari, de manera que els espectadors sàpien en cada moment qui parla. Per exemple, el REI se'l pot identificar per una corona i el FILÒSOF perquè va de negre i amb un llibre a la mà.
- I si us animeu, en el mateix acte tercer teniu dos judicis més, que poden anar preparant dos grups més de treball, de tal manera que, al final, tot el grup participe en la lectura.
- 4.5. El judici. L'obra transcorre en l'edat mitjana i, en aquell moment, als judicis, era el rei qui, sentides les parts, dictava sentència. Actualment, hi ha jutges, fiscals i advocats defensors i, fins i tot, públic.

Convertiu l'aula en una sala d'un jutjat. La taula del professor l'ocuparà el jutge i, al seu costat, se situarà el secretari. Enfront d'ell, seuran, en un costat, el fiscal i els acusadors i, a l'altre, l'advocat defensor i els acusats. Al fons, estarà el públic i els testimonis. Si voleu, podeu formar també un jurat popular.

Aquesta activitat exigeix que us prengueu alguns dies perquè el fiscal i l'advocat puguin preparar els seus arguments i els seus torns de preguntes, així com la seua exposició final.

El cas que haureu de jutjar és el que es planteja en l'obra: un filòsof ha matat, en un baralla i en defensa pròpia, un soldat. En l'obra que heu llegit teniu tots els arguments, les dades i els testimonis que es poden utilitzar per a preparar la defensa i l'acusació. A partir d'aquestes dades, el fiscal i l'advocat prepararan els seus testimonis i les defenses. Al final, el jutge dictarà sentència, que no haurà de ser la mateixa, necessàriament, que la que hi ha en l'obra.

El judici pot seguir aquest ordre:

- El jutge obri la sessió.
- El secretari explica breument el cas que es planteja.
- El fiscal explica l'acusació i, en el seu torn, pregunta a testimonis i a l'acusat.
- L'advocat defensor rebutja l'acusació i interroga testimonis i acusat.
- El fiscal extrau les seues conclusions i, a continuació, ho farà l'advocat defensor.
- El jutge (o el jurat) delibera en veu alta i dicta sentència.

No cal dir que qualsevol dels papers els podeu exercir hòmens i dones.

Aquest mateix model pot servir-vos per a plantejar problemes de classe: de relació entre alumnes, conflictes amb els professors, o qualsevol altre problema que us sorgisca durant el curs.

4.6. De la narració al teatre. Augusto Monterroso va escriure un relat amb el títol de *Monólogo del Mal* que deia així:

«Un dia el Mal es va trobar cara a cara amb el Bé i va estar a punt d'engolir-se'l per a posar fi d'una vegada a aquella disputa ridícula; però, en veure'l tan menut, el Mal va pensar:

“Açò no pot ser més que una emboscada; perquè si jo ara m'engul el Bé, que es veu tan dèbil, la gent pensarà que vaig fer malament, i jo m'averkonyiré tant que el Bé no desaprofitarà l'oportunitat i m'engolirà a mi, amb la diferència que llavors la gent pensarà que ell sí que havia fet bé, perquè és difícil canviar la mentalitat de la gent que consisteix a pensar que el que fa el Mal està malament i el que fa el Bé està ben fet”.

I així el Bé es va salvar una vegada més.»

MONTERROSO, Augusto (Barcelona, 1981): *La oveja negra y demás fábulas*, Ed. Seix Barral.

Converteix aquest relat en una breu escena de teatre seguint aquestes recomanacions:

Inicia l'escena amb una acotació en la qual expliques com és l'escenari, per on i quan apareixen els personatges i com van vestits.

Transforma el monòleg del Mal en un diàleg entre el Mal i el Bé en el qual ambdós discuteixen sobre el que ha de fer o no el Mal.

Afig al diàleg breus acotacions en cursiva en les quals dones compte de la manera de dir el text (*amb ràbia, tranquils...*), els gestos que fan i l'estat d'ànim dels personatges.

Després, podeu llegir els vostres textos a classe i triar aquell que us agrada més per a integrar-lo en el tercer acte de l'obra, per a la qual cosa haureu d'afegir el que diuen altres personatges com el REI, la REINA MARE, el SENESCAL i el FILÒSOF.

Finalment, podeu animar-vos a representar l'escena a classe.

- 4.7. El judici de Salomó. En l'obra hi ha una al·lusió a Salomó, que va ser el tercer i últim rei d'Israel i va construir el temple de Jerusalem. A més, fou un rei molt famós per la seua saviesa i, segons *La Bíblia*, és l'home més savi que mai ha existit.

D'ell es conta el famós «Judici de Salomó»: «Estava Salomó en el seu tron impartint justícia i es van presentar dues dones que havien tingut un xiquet cada una, però dels quals només n'havia sobreviscut un. Ambdues deien que eren les mares del xiquet viu i les dues volien quedar-se amb ell. Així és que el savi Salomó decideix que, com és impossible saber de qui és el fill, que el partiren en dos i que en donaren una meitat a cada dona. En aqueix moment, la vertadera mare, que no pot suportar la idea que assassinen el seu fill, diu que, per a salvar el xiquet, ella renuncia i que el donen a l'altra dona. No obstant això, l'altra dona insisteix en el fet que el partisquen. I així s'assabenta Salomó de qui era la mare d'aquell xiquet.

–Creus que el personatge de Salomó ha influït en alguna cosa en l'obra de Josep M. Morrerres? En què?

–Hi ha algun judici semblant en l'obra?

–Quin personatge de l'obra s'assemblaria a Salomó per la seua saviesa?

Redacta una escena teatral, que inclouràs en el tercer acte de l'obra, entre el judici del PRIMOGÈNIT i el del CAPITÀ DEL

VAIXELL i la NOIA. L'escena pot començar així:

REI. A veure què tenim, hui.

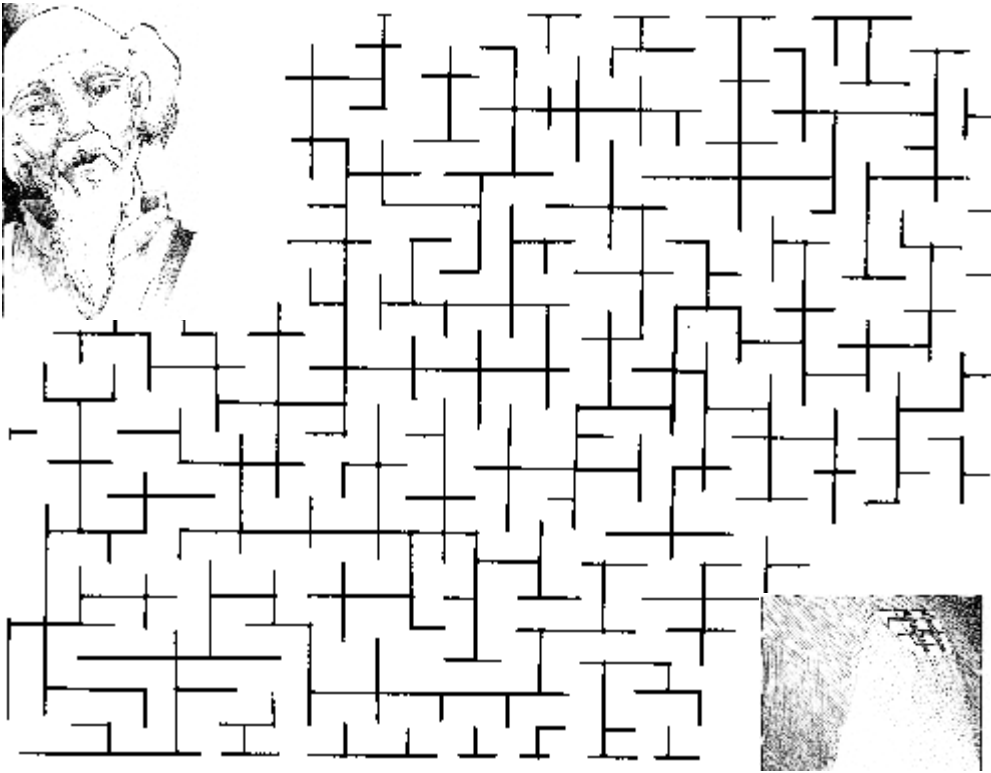
SENESCAL. El judici que ara comença es fa perquè dues dones reclamen la maternitat d'un xiquet...

REI. Que passen...

- 4.8. Un breu pensament. Seguint el moviment del cavall dels escacs per les síl·labes escrites amb majúscula i començant des de la primera casella, descobreix el pensament del FILÒSOF. Després, completa'l amb un altre pensament associat que trobaràs a les caselles restants, si lliges des de l'última casella cap a l'esquerra i, després, cap amunt fent ziga-zaga.

ÉS	tat	si	ro	ne	ge	va	se
	A	si	nó	de	AMB	la	VAR
rits	mè	BEN	QUEIX	bres	L'À	po	A
TOT	nos	LLÒ	QUE	SA	LLÒ	S'EM	tres
els	TRE	RI	amb	cord	d'a	BUT	tar
S'EN	AMB	ha	QUE	QUE	PO	d'es	RA
MEN	no	rei	BREIX	d'un	PA	rar	QUE
que	DID	cal	DÓ	A	L'ES	es	pe
sa	NA,	pen	PLÈN	com	re	CA	La

4.9. El laberint. Quin camí ha portat el filòsof a la masmorra?

Propostes didàctiques referides al llibre
Peripècies a la cort (ISBN: 978-84-9824-179-2)

© Edicions Bromera, SL
Polígon Industrial, 1 - 46600 Alzira
www.bromera.com

© Víctor Latorre, Francesc J. López, Mario Máñez i Pilar Martínez
Dibuixos de Mabel Piérola